

MUNKÁS SZÓ

DEMOKRATIKUS HETILAP

III. évfolyam.

4. szám.

Salgótarján, 1947. január hó 26

Egyes szám ára: 60 fillér.

Előfizetési ár: Egy hónapra 2 Ft. 40 f.
Negyedévre 7 forint.

Megjelenik minden VASÁRNAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca 45. szám

Összeesküvés

Az ország dolgozó népe felháborodással értesült arról a gyalázatos ellenforradalmi összeesküvésről, melyet a „magyar közösségi szervezet volt tagjai és demokráciánk ideje alatt lett tagjai, abból a célból, hogy megdöntsék demokráciánkat, létrehozták. A Horthy-rendszer tábornokai, közeleti nagyságai a multban is egy félig-meddig illegális szervezetet hoztak létre, amely szervezetnek csak hétpróbás Horthysta reakciók lehetnek a tagjai. Ezek az urak, akik a mult rendszer kiválasztottjai voltak, természetesen nem tudnak beletörődni a megváltozott helyzetbe. A felszabadulás pillanatában azonnal irányt vettek, hogy a háboru által szétvert soraikat rendezzék, a megmaradt embereikkel a kapcsolatot felvegyék és megindítsák a demokrácia aláadását szolgáló aljas munkájukat. Szétvert sorikat rendezve polgári vonalon megalakították a hetes bizottságot, melynek egyik főszervezője és irányítója dr. Saláta Kálmán kisgazdparti képviselő volt.

Kezdet-kezdétén irányt vettek, hogy a közelet minden területén elhelyezzék embereiket és ezen keresztül szabotálják demokratikus törvényeinket rendelkezéseinket. Szivós, kitartó munkát fejtettek ki már a földreform idején is, igyekezve azt buzni, halasztani, megakadályozni annak gyors keresztülvitelét.

Emberek bent ültek már 1945-ben is, akik már gondoskodtak arról, hogy a még nyugaton levő embereiknek és a még itthonlevőknek is megfelelő befolyással és jövedelemmel rendelkező állást szerezzenek. Emberek ott ültek a népbíróságokon is, akik gondoskodtak arról, hogy a bíróság elé állított barátait ne ítélhessék el.

A magyar közösségi szervezet már 1945 elején kiválasztotta magának a kisgazdpartot, melyet ők fedőszervül használtak fel, amelyben, mint a legnagyobb demokratikus pártban legálisan dolgozva, befolyásukat az egész magyar közéletre kiterjesztették.

Ez a magyar közösségi szervezet célul tűzte ki maga elé, hogy demokráciánk összes vivmányát megsemmisítse, a munkásságnak jogfosztást szánt, a parasztságot szolgasorsba akarta juttatni. Mindazok a vivmányok, mint elsősorban a földreform, amely eldöntötte a parasztság és a földesurak közötti évszázados pert, a földet a legilletékesebb tulajdonosának juttatta. Az üzemi bizottságok, melyeken keresztül a munkásság irányítólag beleszólhat a termelésbe, természetesen ezek részére fájdalmas. Visszaállítani a szolgabírák rendszerét, a csendőrséget a parasztság felé, visszavenni attól a földreform által juttatott földet. — Visszaállítani a Horthy munkásnyuzó, kizsákmányoló rendszerét a munkásság felé. Mint a fővezér urnak első számú hadparancsából értesültünk, hatályon kívül akarták helyezni demokráciánk alkotta törvényeinket és a jogfolytonosság elvének alapján folytatni Lakatos miniszterelnökkel az 1944. március 19-ike előtti rendszert.

Amikor a magyar közösségi szervezet polgári vonalon behálózta már egész közeletünket, elérkezettnek látta az időt arra, hogy kiépítse katonai vonalát is. Mint az egyik letartóztatott közösségi tag mondta: „A zongora már fel volt hangolva, csak játszani kellett rajta!”

A fővezérség feje a „Fő. Föv.”, a most elfogott Dálnoki Veres Lajos vezérezredes, tagjai a demokratikus hadseregünk által át nem vett horthysta tábornokok. A zongora már föl volt hangolva és hogy ezen a felhangolt zongorán nem Dálnoki Veres Lajosék játszanak, ezt annak köszönhetjük, hogy a magyar demokratikus rendőrség élén olyan ember van, mint Rajk László belügyminiszter elvtárs. Demokratikus rendőrségünk még idejében felfedezte az összeesküvés és göngyölyti fel annak szálait. Mi magyar kommunisták már jó néhányszor figyelmeztettük a kisgazda párt demokratikus vezetőit, hogy tisztítsák meg so-

raikat a reakciós elemektől. — Szórják ki soraikból a nép ellenégeit. Meg kell mondjuk, hogy felhívásunk és figyelmeztetéseink nem vezettek eredményre. Nem vették komolyan felhívásunkat s elsősorban ez az oka annak, hogy a magyar közösségi szervezet ennyire eltudott terpeszkedni s ki tudta építeni bázisait demokráciánk minden területére. Ez az oka annak, hogy a magyar közösség már nem csak miniszteri osztálytanácsosokat, titkárokat, államtitkárokat, hanem minisztereket is kreált.

A kisgazdapárton belül az történt, amit a magyar közösség jónak látott, csak az ő jóváhagyásukkal lehetett már komoly funkciókba emelni a kisgazdapárt részéről embereket. Akarva-akaratlanul a kisgazdapárt demokratáinak magatartása felszarvazta a magyar közösség embereit és akarva-nemakarva segédkezett nyújtottak nekik. Hogy mennyire igazunk volt, amikor arra kértük a kisgazdapárt becsületes vezetőit, hogy tisztítsák meg soraikat a reakciótól, azt a most leplezett összeesküvésben résztvevő kisgazdapárti képviselők esete igazolja. A nemzetgyűlés 21-iki ülésén 8 kisgazdapárti képviselő mentelmi jogát függesztették fel. Dr. Saláta Kálmán, Jacko, Gyulai, Hám, Horváth, Kiss, Vatai és Vörös kisgazdapárti képviselők. A megszökött Saláta kivételével a rendőrség előzetes letartóztatásba helyezte őket.

Kell-e ennél jobb bizonyíték igazunk mellett? — Ezek valamennyien a kisgazdapárt vezérkarához tartoztak. És ha tudjuk is, mennyire esztelen és kilátástalan volt az összeesküvés munkája, vétkes könnyelműségnek, megengedhetetlennek tartjuk, ha valaki is megpróbálja elbagatelizálni, elkicsinyelni az összeesküvést.

Mi, magyar dolgozók túrhetetlennek tartjuk azt, hogy akadjon valaki is, aki menteni próbálja bármilyen formában is az összeesküvés résztvevőjének valamelyikét. Ne higgye senki, hogy mi meg fogunk elégedni ezuttal is fél ikerral, fél eredménnyel. Nem, ezuttal tényleg egész munkát kell végezni. A

bűnösök, kik valamilyen formában is részesei voltak az összeesküvésnek, demokráciánk védelméről szóló törvény teljes szigorával kell megbüntetni. De ezen tulmenőleg azokat is bíróság elé kell állítani, akik akár a parlamentben, vagy azon kívül megpróbálják elkenni ennek az összeesküvésnek a jelentőségét. Mi hiszük és reméljük, hogy a kisgazdapárt demokratáina végre kinyílik a szemük.

Mi meg vagyunk győződve arról, hogy a kisgazda párt paraszti tömegei együtt követelik velünk ipari munkásokkal, hogy az az eredményes munka, amelyet Rajk elvtárs az ellenforradalmi szervezkedés felgöngyölítése terén végzett, eredményesen fejeződjön be. Akasztófára az ellenforradalmi szervezkedés résztvevőivel.

A munka hősi halottai

Az elmúlt héten két munkás-katasztrófa birtét vettük: bányakatasztrófa Dorogon, robbanás Csepelen.

A dorogi szerencsétlenségnek 30 halálos áldozata van, a csepeli Martinkeence robbanásnak 3 áldozata. — valamennyien egyszerű munkások, sors-társaink az újjáépítés első harcfrontján. Küzdő bányászok és vasiparások. A munka hősei.

A salgótarjáni iparmedence bányászai és valamennyi dolgozóit osztotnak a gyászban. Együtt érzünk azokkal, akik szeretteiket siratják a munka harcmezőjén elesett bősökben. Mindnyájunkért, az ország sorsának megjavításáért küzdötték, míg éltek és ebben a küzdelemben érte őket a könnyörtelen munkásvégzet.

A haza gondoskodni köteles azokról, akiknek minden kalapács és csákányütése úgy, mint szívük is a haza sorsáért, a béke fejlődés biztosításáért dobant. Hozzá tartozóikról gondoskodni fog a Haza, amelyért a munka frontján hősi halált haltak.

Ők a békeért harcoltak, ami minden háborúsküzdőlemből magasabb, és a munkás életében egy örök émlen át tartó harcot jelent. Vessük emlékünkből örökké nevüket, hogy valósággá váljanak: „Ez a föld az örök harc földje, örökké élnek, akik érte haltak és akik érte éltek, soha meg nem halnak.”

A föld amelyben és melyért dolgoztak, csak úgy adhat nekik örök nyugalmat, ha emléküket a szabad Magyarországgal szemében így örökítjük meg.

Quo venimus!

1947. január 16. — Igazoló bizottsági tárgyalás a városbáza tanács-termében. Tévdekl — Ez nem 1947, hanem 1944. — A vádlott régi baloldali felfogás ember. — A vádlók kivétel nélkül a szélsőjobboldal volt salgótarjánai állóvassai. A vádlott mint katonatiszt, élete kockáztatásával a nyugati határozatról Salgótarjánig szökött vissza a fronton keresztül az oroszokhoz, — a vádlók az oroszok elől menekültek nyugatra.

Ha nem lamerném a helyzetet, nékem ezek a tények is már eleget mondanának, azonban én tudok-egyet mást úgy a vádlók mint vádlott előző magatartásáról és így tudom, hogy a vádlott a szökösi tényen kívül, mely mindenesetre a legjobb bizonyítékát adta annak, hogy a szive hová buzott, bathatós mértékben segítette az orosz hadsereg sikeres hadműveletét és részt vett a dlógyőri kommunista „Mokán” szervezet szabotázs cselekményeiben is. De most 1944-et írunk és így nem csodálkozhatom azon, hogy az igazoló bizottság „egy-két prominens” személyisége nem tudja palástolni, hogy mindenáron a jobboldaliakat akarja segíteni. Ugy tudom, hogy az igazoló bizottságokat a „Demokrácia” védelmére hozta létre a demokratikus uton indulni akaró Magyarország, nem pedig azért, hogy a jobboldali-eknek legyen egy támogató szerve. És a vádlók, a jobboldal állóvassai, nagyon rossz memóriával rendelkeznek, mert elfelejtették már, hogy ők igenis kollektív felelősek (mert hiszen mindenki felelős, aki a nyilas tébolyt és a kefe bajszú antikrisztust támogatta) a nemzet katasztrófájáért, a mai szenvedés teljes életért és a háromnegyedmillió magyar állampolgár minden ember kárpzeletét felülmúló bestiális elpusztításáért. De nem folytatom! Örölk ennyi elég. Azonban e jelenségnél (mivel mégsem az 1944, hanem az 1947. évnél tartunk) nem elég a fejünket evőválnunk és pesszimistikus rezignációba süllyednünk, hanem igen is, minden becsületes demokratának, minden valóban baloldali embernek fel kell eziszennie mintha darázs csipte volna meg.

Ha nem fogunk össze, nem mutatunk erélyt, nem leszünk radikálisok úgy a mult sötét árnyai mindinkább körül fognak ölelni minket, de ez az ölelés a demokrácia halálát jelenti.

Itt van az egész országra kiterjedő fasiszta összeesküvés, melynek csápjai minden valószínűség szerint lenyulnak Salgótarjánba is. A napilapokból értesültünk arról, hogy az összeesküvők, egy előre meghatározott időpontban Szent Bertalan éjszakáját akarták megrendezni, vagyis az összes baloldali vezető férfiakat családjaikkal együtt le akarták gyilkolni.

Petőfi vel én is ezt mondom: „Itt az idő, most vagy soha!” Meg kell mutatnunk erőnket. A megbocsátás időszaka lejárt. Az összes demokratikus pártokat azonnal meg kell tisztítani az álszigazda, álszocdem és álszovjet, de valóban fasiszta elemektől. Legyünk kevesebben a baloldalon, de akkor legalább tudjuk, hogy ki hová tartozik. Így kisebb létszámmal is összehasonlíthatatlanul sokkal nagyobb erőt tudunk képviselni, mintha sorainkat engedjük megbontani a kalandoroktól, a pozíció vadászoktól és a demokráciában is halászni akaró bátyáimadóktól.

A baloldal hadserege csak így lehet erős, csak így tudja kivívni az egész emberiség egyetemes jobbiletét, a Petőfi által is megénekelt

„Világszabadságot.”
Szabandság!
Jakobinus

MKP nagy aktiva gyűlés Salgótarjánban

Oczel János nemzetgy. képviselő nagy politikai beszámolója

Január 17-én a városi és járás szervezetek nagy aktiva gyűlést rendeztek, amelyen Oczel János megyei titkár, nemzetgyűlési képviselő, Tózsér Gyula megyei szervező, Rusznyák Lajos, a helyi szervezet titkára és Németh Gyula a helyi szervezet vezetője tagja vettek részt nagyszámu halgatósággal.

A gyűlést az Internacionale elénekítése után Tózsér Gyula elvtárs nyitotta meg. Megnyitó beszédében vázolta a Magyar Kommunista Párt 2 éves munkáját és a reakció ellen vívott küzdelmeit. Ezután Oczel elvtárs tartott kül- és belpolitikai beszámolót.

A párt harmadik kongresszusán — mondotta nagy érdeklődéssel halgatott beszédében — feladatát tűzte ki a munkásegység és ezen keresztül a Baloldali Blok erősítését és a legelőszántabb harcot hirdette a reakció ellen. A reakciónak természetesen ugyancsak meg voltak a maga politikai és gazdasági célkitűzései. Politikailag a Hortby-rendszer visszaállítása, gazdaságilag pedig a munkásság nagy áldozatai árán kivívott stabilitás megdöntése, vagy legalább is gyöngyítése volt a célja.

A megtartott választásokon világszerre győzelmet arattak a baloldali munkáspártok

Svédországban a Kommunista Párt győzött, Franciaországban, amely egyike volt a világ legnagyobb kapitalista államának, szintén a Kommunista Párt aratott fényes győzelmet.

Jugoszláviában és Bulgáriában is a kommunistáké az államvezetés míg Romániában és Oaszországban a demokratikus erők kezében van a döntő szó.

Ezeket az eseményeket belpolitikai vonalon nem használtuk ki kellő képpen. Kétségtelen, hogy a reakció sokat vesztett erelelőből, ezért készült olyan nagy erőfeszítéssel felhasználni az utolsó alkalmat, hogy hátbatámadja a demokráciát.

Biztak abban, hogy a békekötés közeli perfektuálása után, a dicsőséges Vörös Hadsereg kivonul és szabad prédául hagyja az országot a reakció gyálázatos tervének végrehajtásához. A belső demokratikus erők azonban keresztülbusták a reakció számításait.

A mi demokráciánk 2 év alatt komoly fejlődést ért el és komoly eredményt ér el.

Leküzdöttük az inflációt és ha a rossz idő nem befolyásolta volna kedvezőtlenül gabonatermésünket, nélkülözésnek teljesen végetértek volna. Erőfeszítéseinknek azonban minden vonalon megmutakoztak az előnyei.

A vasipari dolgozók és a bányászok, a szénésata hősei megtették kötelességüket. Nincs villanyáram korlátozás és vasútvonalainkon a közlekedés akadálytalanul folyik.

Ismertette ezután a képviselő elvtárs a többi demokratikus pártokhoz való viszonyunkat. Igen fontos a reakcióval folytatott küzdelmeink eredményességéhez a két munkáspárt viszonyának minél tökéletesebb kiépítése. Mint, ahogy mi is, éppennyug a testvér Szociáldemokrata Párt tagjai is megértették, hogy milyen nagyjelentőséggel bír egymáshoz való viszonyunk tökéletes összhangbáhozása.

Rátért ezután a Kisgazda Párt politikájára. Az a körülmény — mondotta — amelyre a naplányre került fasiszta illegális lovagok leleplezése az egész ország demokratikus közvéleményét rádöbentette, ennek a kormányzópártnak a jobbszárnyát mindnyájunk előtt leleplezte. Az alig egy éves köz-

társaságunk ellen igen komoly formában megindított fegyveres szervekedést a Kisgazda Pártnak ezek a jobboldali elemek irányították a föld alatt.

Hogy tervük megbiusult, azt csak annak közösbetjük, hogy a belügyi kormányzat élén Rajk elvtárs áll.

Mi felvetettük több esetben az országnak és elsősorban az ország kormányzásában résztvevő Kisgazda Pártnak a reakció elemektől való megtisztítását. Ha ez idejében megtörtént volna, akkor nem kerülhetett volna Mlathó ur miniszteri bársziszékbe és nem szervekedhettek volna a demokrácia megfojtására a Vértesi, Vidovics, Saláta féle alakok.

Lenin elvtárs szavait idézem, — mondotta a képviselő. „Mielőtt barcba indulsz, nézd meg saját erődöt. Meg kell nézni, hol vannak azok, akikre számíthatasz!”

Vessük számba mi is erődökte. A munkásharc, a forradalmi harc nem lehet teljes eredményű, ha nem az egész dolgozó nép vesz részt benne. Ezért kell a parasztság egész széles dolgozó rétegének csatlakozni — saját érdekének megfelelően is — az ipari munkásság harci szervezetéhez, forradalmi mozgalmához, amely hatalmas

erejével tudja csak megvédeni a dolgozó tömegek jogait, a fiatal demokrácia által kivívott eredményeket, a földreformot és a dolgozók legteljesebb szabadságát.

A legtökéletesebb munkás paraszt egység érdekében kell a Kommunista Párt aktívájának küzdeni.

Munkásság, parasztság, haladó értelmiség megbonthatatlan egysége lesz népünk hatalmas ereje, amely harcunkat sikerre viheti, — fejezte be értékes politikai beszámolóját Oczel elvtárs.

Az aktiva gyűlésen résztvevő elvtársak hozzászólása során Szabó József elvtárs indítványozta, hogy a munkásság és dolgozó parasztság kapcsolatainak minél tökéletesebb kiépítéséhez, a vidék bejárásához jármű beszerzését határozza el az aktiva. Ennek a célnak az eléréséhez ajánljuk fel mi dolgozók januári keresetünknek fel százalékát. A szavazásra feltett indítványt az aktiva egyhangu lelkesedéssel elfogadta.

A politikai beszámolóhoz fűzött hozzászólások után Oczel János képviselő zárószavával a nagy aktiva végetért.
Vukovári

Diszpártnap az Ipartestületben

Lenin halálának 23-ik évfordulóján

Zsufolásig megtöltötte az Ipartestület nagytermét a közös pártnap alkalmával úgy a kommunista, mint a szociáldemokrata párttagok.

Ünneplés hangulat terjengett a folyosón és tereemben egyaránt Rusznyák Lajos a helyi szervezetek titkára nyitotta meg a diszpártnapot, egyben szomorúan jelentette be, hogy a drogi szénbányában a mai nap folyamán robbanás következtében 30 bányász elvtársunk meghalt, 27 súlyosan megszebült. Egy perces néma felállással adóztunk emléküknök.

Ezután az acélgári zenekar a szovjethimnuszot játszotta el Varsányi Antal karnagy vezényletével.

Oláh Ottó szavalt el Oláh Árpád versét (Lenin), melyért nagy tapsot kapott.

Az egyesített munkás dalárda Maróthy Gyula vezetésével 3 dalt énekelt (1 Fel szocialisták, 2 Zsúzó-bontás, 3 Újraépítés! himnusz). Mindhárom dalt hatalmas tapsorkánnal köszönte meg a halgatóság.

Német Alajos a Szociáldemokrata párt kiküldötte emlékezett meg Lenintől ismertette Lenin életét, ifjúkorabeli küzdelmét, szenvedését haláláig. Zárószavaiban azt mondotta hogy sokkal több ő nekünk, mint ember, amit onkan nem tudnak megérteni. Azt a munkásságlót, me yet kezünkbe adott még magasabbra fogjuk emelni.

T-kacs András szavalt el „Csillagok csillaga” Adyától, melyért nagy tapsot kapott.

Az acélgári zenekar Csajkovszky forradalmi nyitányát játszotta el. Ezen nagy zeneművet a halgatóság nagy figyelemmel kísérte.

Az MKP ünneplő szónoka Bolváry József a Magyar Kommunista Párt iskolavezető elvtárs Lenin áldásos munkáját ismertette.

1924 január 21 én 6 óra 50 p. kor hunyta le szemét az emberiség egyik legnagyobb lángelméje Lenin. Meghalt az, ki mint Barbusse írta, magában testesítette meg az egész orosz forradalmat, aki kitermelte agyában, előkészítette, megvalósította,

Lenin megbecsülhetetlen szolgálatot tett az emberi haladás ügyének. Aki először, mint a tudomány korifeusa, magaslott ki, másodszor, mint a haladó emberiség, vezetője előttünk.

Mint tudós, kritikailag feldolgozta és felhasználta mindazt, amit az emberi gondolat előtte, a történelem, a filozófia, a gazdaságtan, az állat tudományok terén alkotott. Lenin tanítása, a tudományos szocializmusnak, Marx és Engels tanainak az alkalmazása, folytatása és tovább fejlesztése.

Lenin, Marx és Engels tanainak alkalmazásával a Marxizmus módszerével feltárta a XX században a kapitalizmus legfelsőbb és utolsó fejlődési fokának az imperializmusnak alapvető törvényszerűségeit. 30 évvel ezelőtt írott könyve az imperializmusról, a gazdaságtani világirodalom klasszikus munkája.

Mi, magyar kommunisták Lenin tanítványai vagyunk. Szívünkbe zártuk tanítását. Bennünk magyar kommunistákban is él Lenin. Tőle tanultuk kíméletlenséget népünk ellenségeivel szemben, hőlcasséget bonyolult kérdések eldöntésében. Az ő példája mutatja, hogyan kell szeretni népünket, hogyan kell harcolni hazánk boldosulásáért. Lenin és Sztálin tanítását követve diadalra fogjuk vinni a demokratikus népi Magyarország ügyét.

Ezzel fejezte be beszédét Bolváry elvtárs.

Rusznyák elvtárs bejelenté, hogy Dáluoky Veres Lajost elfogták. A halgatóság tomboló örömmel fogadta a hírt és szólni nem akaró taps közepette éltette Rajk elvtársunkat. Az acélgári zenekar és a halgatóság elénekelte az Internacionálét, miután befejeződött diszpártnapunk.

Jubász Ferenc

Attól könyvelésben jártas, jó írással rendelkező könyvelőt azonnai belepesre felvesszünk.

Salgó Likőr- és Rumgyár.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom huszonkilencedik évfordulója

8. Mit adott az októberi szocialista forradalom Szovjetunióban a nőknek?

Az októberi forradalom határozott fordulatot jelentett a nő életében. Teljesen felszabadította a nőt régi billenés alól és megadott neki minden lehetőséget erje, tehetősége és képességének érvényesítésére.

A szocialista demokráciának nagy vágya a szovjet nő egyenjogúsága. A szovjetunió alkotmánya törvényhozásilag is megerősítette a nő választójogát. A nő ésszerű választhat a Szovjetunió minden állami szervébe, a falusi tanácsól kezdve a legfelsőbb Tanácsig. Az alkotmány 137. §-ában a következők olvashatók: „A nők a férfikkal egyenlő jogú választók és választhatók.” A szovjet alkotmány nemcsak kibírdellte, hanem biztosította is a nők polgári jogainak megvalósítását.

A szovjetországban ma már mindennapi jelenség, hogy nők felelős állásokat foglalnak el az állami gépészetben. A Moszkvai Tanács végrehajtóbizottságának elnökhelyettese, Marija Sztrucseva, egyúttal az Oroszországi Szövetészes Köztársaság Legfelsőbb Tanácsának elnökhelyettese is Andrejeva csuvas, Szidorovka jakut és Gudenova buriát nő saját autonóm köztársaságuk legfelsőbb tanácsának elnökei, Andrejeva pedig ugyanakkor az Oroszországi legfelsőbb Tanács elnökségének helyettes vezetője.

A Szovjetunióban még egyes köztársaságok minisztériumainak élén is nők állnak, Tatiana Zujeva — az Orosz Köztársaság Minisztériumának mellett művelődési kulturális bizottság elnöke, Nuri Karadszaeva Turkmén Tanácsköztársaság igazságügyminisztere. Sok nő dolgozik helyi tanácsának az elnöke.

A nő a Szovjetunióban nagy politikai erővé lett. Ezt fényesen igazolják a Szovjetunió legfelsőbb tanácsába történt ügyosztályi választások, amelyek állományában 277 nőt választottak be. Több, mint 1500 nő a szövetészes és autonóm köztársaságok legfelsőbb tanácsaiban mint képviselő működik, több, mint 456 000 pedig a helyi tanácsokban fejt ki tevékenységet.

Egyedül az iparban 250 000-nél több nő dolgozik mérnöki és technikai minőségben. A szovjet nő vezető szerepet játszik a népművelés terén: 750 000 az országban a tanítók szám. Az egészségügyi szolgálatban több, mint 100 000 nő dolgozik.

Az elmúlt második világháború előtt a főiskolai hallgatóknak több, mint 50%-a nő volt. A laboratóriumokban és tudományos kutatóintézetekben 30 000 női tudományos munkás dolgozik. Száz és száz asszony előadó a Szovjetunió számos főiskoláján, többek közöttük valóságos és levelező tagjai a Tudományos Akadémiának. Sok nőt tüntettek ki a Sztalin díjjal. Ismertebb Sztalin díjas nők: Lina Stern, az orvostudomány doktora, Zinaida Jermoljeva, egyetemi tanár, Jekatyerina Szerogina mérnök-építőmérnök. **Putyilova** vegyész, Szopova geológus és még sokan mások.

A szovjet nő vezető helyet foglal el a tudományt és a technikát előrelépítő és a Szovjetunió további megerősítését szolgálók sorában. 1942-től 1945-ig 1498 nő lépett tudományos pályára, 118 nő doktorátust tett, 76 pedig egyetemi tanárrá nevezték ki.

A nő kulturális fejlődését világosan mutatják a következő számok. Az 1897. évi népszámlálás adatai szerint Pétervárott akkor összesen 848 mérnök és technikus volt a ezek között mindössze 3 nő. Az 1939. évi összeírás adatai

szerint Leningrádban 76 532 mérnök és technikus közül 23 726 volt a nő.

Nagy változások mentek végbe a paraszt nő életében is. A kolbórendszer megszűntette a mezőgazdaságban a férfi és nő közötti egyenlőtlenkedést. A közös kolbószolgálatban teljes egészében megnyilvánulhatott a parasztnő szervezőképessége. Megtanulta a nagy kollektív gazdaság vezetését, elsajátította a bonyolult mezőgazdasági gépek kezelését. A szovjet faluban ezerszámra jelentek meg a nők, mint kolbószolgák, brigádvezetők, agrónomok, zootechnikusok, mechanikusok, és mint a gép- és traktorállomások vezetői.

A háború előtt több, mint 30 millió parasztnő vett tevékenyen részt a kolbószolgálatban. Ezek közül több, mint 80 000 dolgozott farmfelügyelő minőségben, sokan pedig mint brigádvezetők (csoportvezetők). A parasztnők tízezrei vezették a traktort, a kombájnót, a tehergépkocsit. 15 000-nél több nő volt kolbósz, vagy elnökhelyettes.

A szovjet hatalom megteremtette a nő közéleti és termelési munkája és gyermeknevelés összeegyeztetésének feltételeit. A kormány már fennállásának legelőször közlése tette, hogy az anyaság és a gyermekvédelem ügyét elsőrendű fontosságúnak tekinti. Később, a Szovjetunió legfelsőbb Tanácsa Elnökségének rendeletére 1944. június 8-án a „Hős anya” címét, — „Az anyai dicőség” és „Az anyaság érdeme” érdemeiket alapították sokgyermekes anyák részére.

Minden kétgyermekes anyát és minden anyát a harmadik és minden további gyermek születésénél állami

segélyben részesítik. A múlt esztendőben sokgyermekes anyáknak 2.102 millió rubelt utaltak ki. 1946-ban ugyanerre a célra 4 072 millió rubelt irányozták elő.

Az egész országban megszervezték a jól felszerelt szülőkórházakat, tanácsadók és tejkönyök hálózatát. Még az ország legtávolabbi zugában is, ahol a lakosság a forradalom előtt még csak nem is tudta, hogy mi az orvosi segítség, szülőkórházokat építettek, a gyárakban berendezték a szoptató anyák szobáit és különleges údülőket létesítettek terhes nők és szoptató anyák részére.

A kormány mind nagyobb figyelemmel fordul az anya felé. Így például 1944-ben terhességi és szülési segítség címén 1418 millió rubelt fizettek ki, 1945-ben pedig 321 millió rubelt. Az újszülöttek kezelésére 1944-ben 13,5 millió rubelt fordítottak, 1945-ben pedig 64 millió rubelt, az újszülöttek táplálására 10,7 millióval szemben 39 millió rubelt.

A gyermekek nevelése a Szovjetunióban elsőrendű fontosságú állami érdek. 1913-ban a cári Oroszországban 19 csecsemőkórház és 25 gyermekotthon volt. Most egyedül az Orjechovo Zujevi textilipartelepen majd nem annyi gyermekotthon van, mint azelőtt az egész cári Oroszországban. 1945-ben az ország városaiban egymillió gyermek befogadására alkalmas 25 000 csecsemőkórház volt. Ezek közül a megfeszített nyári időnyomokban a kolbószolgák időszakos csecsemőkórházban több millió csecsemőt látnak el.

Az egész világ előtt ismeretes, milyen tetteket vittek végbe a szovjet nők a most befejeződött háború idején. A Vörös Hadsereg női harcsoái és tisztjei körüli bátorságukért 119 789 kapott kitüntetést. 62 nő megkapta a Szovjetunió Hőse címet.

A szovjet nők most, a békés építők munkái idején, vállvetve dolgoznak a férfikkal a háborús pusztítások helyreállításán. (M.Sz.M.T.)

(Vége.)

A mult átkos büne miatt 36 becsületes bányász halt meg Dorogon

Ezekkel a szavakkal jelentette be kedden a nemzetgyűlés elnöknője a dorogi bányarobbanást. Minket is érdekel a dolog, mi is bányászok vagyunk. Itt ugyanaz a kapitalista tőke zsákmányolta ki a halál tenyerén ülő bányászt, mint Dorogon. Egy kéz alá tartozott, egy kéz huzta a hasznát és most egy kéz harácsolása miatt kell most 21 gyermeknek árva maradni. De ezzel a tőkések nem törődnek, nekik fontosabb volt a több termelés, a háborús gazdálkodás és a minél nagyobb haszon. Nem fordítottak ők gondot egészségvédelemre. Még dolgozik jó, ha már nem tud, majd nyújtunk nekik éhért melyből legszegényebb sorban csak épen hogy megtudott élni a nyugalmazott bányász.

De nem így cselekedett a magyar demokrácia a szerencsétlenség hírekor. Az iparügyi minisztérium, mely alá tartozik az államosított bányák, élelmszert juttatott az elhunytak hozzátartozóinak. A Gazdasági Főtanács 50 000 forint segélyt szavazott meg. Megmozdult a Szakszervezet, megmozdult a Nemzeti Segély és megmozdult az ország társadalmi Segítségnyújtóinak, pedig szegények vagyunk.

Gyászunk nagy 36 hős bányász nem száll le a bányába többé, hogy megfeszített rohammunkájával felszínre hozza az életet adó szenet. A 36 hős bányász halála vádirat és figyelmetelenség. Vádirat azok ellen

akik halálukat okozták és vádirat a most leleplezőkre. Ők akarták újhód behozni azt a rendszert és termelési formát amelynek most 36 bányász az áldozata.

Határt kérünk rájuk — a 36 bányász és itt a medence 8000 bányász nevében Ha nem számolunk le az ellenségeinkkel akkor most 36, jövőben 50 és még több lesz a mult rendszer halottja, ezt pedig mi nem akarjuk — jós —

Arellenőrzési razzia a városban

Salgótarján város és környéke dolgozóinak panaszára a balassagyarmati Közlekedési Felügyelőség „repülő csoportja” meglepetésszerű razziat tartott a városban.

A rendőrséggel karöltve a bázaló piac árúkat a piacra kényszerítették és árúikat hatóságilag áron eladták. A továbbiak folyamán a csoport a kereskedőket ellenőrizte.

Több csoportot alkotva a város minden részében ellenőrizték a kereskedőket. A két napos razzia eredményeként 42 esetben indítottak eljárást.

A repülő csoportnak igen nagy segítségére volt a rendőrség, mert a két napos razzia folyamán minden nélkülözhető ember a csoport támogatására volt beállítva.

Arellenőrzést többször megismétlik.

Miért nincs burgonya?

Szárjában csakugy, mint más városokban a proletárok egész csoportjai panaszkodnak a burgonyahiány miatt. Természetesen mi magunk is jól ismerjük országunk idei burgonyatermes eredményeit, éppen ezért a fenti panasz kivizsgálása napirendi kérdésünk közé tartozik.

Egy jellemző példát mondunk el, a burgonyahiánnyal kapcsolatban.

A gazdák és általában a falu termelő népe félre levermelte a burgonyát, hogy megóvja a fogyás veszélyétől. Kisse fücsónak találtuk éppen ezért a nagykölkényesi parasztságának az elbeszélését, akik elmondták, hogy az MSzK kiküldötte megjelent a faluban és felbontatta velük a veremket és 36 q burgonyát összegyűjtött egy közös helyre ezelőtt vagy három héttel. Az elszállítását nem oldotta meg és a burgonya e hó 22-ig egyhelyben lagyott és rothadt. Ezt 21-én mondták el a nagykölkényesi gazdák akkor, midőn Oczel elvtárs nemzetgyűlési képviselő Budapestre a nemzetgyűlési ülészakra utazott és jellemző, hogy 22-én már a MSzK gondoskodott a fenti mennyiségű burgonya elszállításáról.

Fenti elbeszélés csak egy példa, hogy hogy is dolgozik az ország legnagyobb egykeze az MSzK. Ugyanakkor az ottani kisgazdapárti kisgazdák egy egész csoport panaszát terjesztették Oczel képviselő elvtárs elé. Többek között kérték, hogy a Kommunista Párt hasson oda, hogy az iskolájuk számára elsősorban üveget juttassanak, továbbá tüzelőt, mert gyermekek nem tudnak iskolába járni és akik járnak is megfognak ott dermedni. A község érdemes bírja kéri továbbá hogy állítsunk fel náluk, vagy ott a közelben egy traktor javítóüzemet, mert a háború következtében állományuk kipusztult és a községnek 150 q vetőmag szükségletét biztosítsuk.

Elmondották még, hogy ők nagyon bíznak a Magyar Kommunista Pártban és bíznak abban, hogy a 3 éves gazdasági tervet keresztül tudjuk vinni, de megjegyezték, hogy az olyan gazemberekkel, mint az összeesküvésben résztvettek, úgy kell elbánni, hogy többet még egy szót se szólbassanak. Nagyon fel voltak háborodva azért, mert hallották, hogy ezek az urak nem akartak paraszt képviselőt látni a parlamentben. Ahogy mondják ők ezért szervezték a kisgazdapártot, mert azt hitták, hogy tényleg kisgazdák fogják képviselni az ő érdekeiket. Most, amikor látják, hogy Vidovicsok és Saláták, Vertessyek és más magukat kisgazdának nevező urak, ahelyett, hogy idődnének a parasztság gondjaival és bajjaival, összeesküvéseket szerveznek, azt kívánják, hogy tisztítsák meg a magyar politikai életet ilyen kalapdoroktól. Érdekes volt hallani amikor azt mondták, hogy a város és a falu dolgozó egymásra vannak utalva, érdekeik azonosok és egyszer ideje lesz leszármolni azokkal, akik a két dolgozó réteg közé éket akarnak verni.

Nagyon örülünk, hogy a falu népének szájából ilyeneket hallottunk és Oczel elvtárs megígérte, hogy parasztaikat többel teljesebb módon orvosolni fogja és külön kiemelte, hogy reméljük a kommunistaeknek a képviselőre, hanem a barmes pártba tartozó négyed-megyei dolgozókat is.

Balassa István.

„Üvegbohólla vésnőkhöz keresünk állandó alkalmazókat. Az állást beüdvözli: P. Ipari Üveg Rt., Budapest, VI. Bajcsy Zsilinszky ut 61.”

Pártközi értekezlet

F. évi január hó 22-én a Magyar Kommunista Párt és a Szociáldemokrata Párt helyi szervezetei pártközi értekezletet tartottak. A testvér munkáspárt részéről Németh Lajos, az MKP részéről Ruszjyák Lajos helyi titkár vezette a megbeszéléseket.

Az értekezlet napirendje a következő volt:

1. A munkáséjszaka erősítése.
2. Az ipartestületi választások.

Szabó István szoc. dem. elvtárs kifejtette, hogy a Salgótarjáni viszonylatban eddig a két párt mostabatestvérként viselkedett. A reakció elleni erőlyes fellépés megköveteli az őszinte együttműködést. Legyenek tehát ezentúl édes testvérek és ebben a szellemben működjenek együtt.

Alice János leiszegte, hogy az erős kommunista párt erős demokráciát jelent, ha a mi sorainkat gyengítik, ez a testvér szociáldemokrata párt erejét is gyengíti. Ha velünk el tudnának bánni ellenségeink, az a demokratikus gondolat vereségét és a Szociáldemokrata párt vereségét is jelentené. Minden közös erőfeszítés a demokráciát erősíti. Ebben a szellemben támogassuk egymást. Pála elvtárs kijelentette, hogy félre kell tenni minden kicsinyes személyeskedést és minden erőköt közösen a közös ellenség a reakció kiirtására kell latbatvetni.

A zárószóban Oczel képviselő elvtárs ismertette a belpolitika legújabb eseményét. A nemzetgyűlésben is a munkáséjszaka gondolata kerakedett felül, amikor az összeesküvő kisgazdaképviselők mentelmi jogának felfüggesztését egyhangúlag megszavazták. Ebben a működésében a Szociáldemokrata és a Kommunista párt teljes összhangja bizonyosodott be.

Szükséges tehát a két testvér párt közti a legteljesebb együttműködés.

A pártközi értekezlet határozati javaslatot fogadott el, amely szerint a két munkáspárt egyhangú tiltakozását és felháborodását tolmácsolja a Magyar Köztársaság elnökönek, a miniszterelnöknek és a belügyminiszternek Rajk László elvtársnak és egyöntetűen követeli a demokrácia ellenségeinek méltó megbüntetését, a halálbüntetést.

Az összeesküvés szálai

a magyar politikai és gazdasági élet minden vonalára elvezetnek. Nyilvánvaló, hogy az összeesküvők a magyar demokrácia ellen törtek és megkísérelték annak alapjait megdőnteni. Ez a támadás, bár kétségtelenül már kezdeténél halálra volt ítélve, mégis igen jelentős károkat okozhatott volna a fejlődő magyar demokráciának. Ha jól megnézzük észreveszük, hogy az összeesküvők a magyar szövetkezeti mozgalom ellen is akartak támadást intézni. Az ellen a szövetkezeti mozgalom ellen, amely a demokrácia fejlődésén keresztül már a nép javát szolgálta. Nem vitás, hogy a magyar szövetkezeti mozgalomnak vannak nehézségei. Ezek a nehézségek természetesen csak a helyzet adta nehézségek, amelyeket a fejlődéssel könnyen kiküszöbölhetünk, de az összeesküvők ez ellen a fejlődés ellen törtek. Ki akarták venni a szövetkezés hatalmát és erejét a magyar dolgozók kezéből. Jól tudták, hogy mit jelentenek a szövetkezetek.

A támadás vonalát is láttuk jól. A Hangya szövetkezeten keresztül próbálták megtámadni a Fogyasztási Szövetkezetek Országos Központját, azt a központot, amely munkáspárti vezetésével a lehető legjobban tudja

biztosítani a szövetkezetek békés fejlődését. Minden eszközzel megpróbálták az FSZOK át kiűzni a nyeregéből, hogy újra visszaállítsák a reakció vezetését.

A rendőrség és a demokrácia éber figyelemmel megfigyelték az összeesküvők aljas kísérleteit. A magyar szövetkezeti mozgalom éber őrtállón ugyanígy megfigyelték a szövetkezetek ellen irányított támadás tervét is.

Halál a demokrácia ellenségeire!

Szerkesztőségünk nap-nap után keresik fel a megye különböző üzemeiben dolgozó elvtársaink leveleikkel, amelyekben felháborodva tiltakoznak a fasiszta terroriszervezetek aknamunkája ellen.

Egyesrész hangú, munkás ember nyelvén megírt levelek ezek. Nincsenek tele szóvirágokkal. Rövid, egyszerű mondatokból állanak, de hangjukból kitűnik a munkások felháborodása és egyhangú követelése a fasiszta összeesküvőkre: a halál!

„Mi bányászok kik itt a föld alatt dolgozunk és idáig a legnagyobb áldozatot hoztuk, hősiéletet áldozunk az új járási munka oltárán — addig levitézlett Horthy Hsztek a föld felet fasiszta összeesküvést szönek a fiatal demokráciánk ellen. Követeljük a legszigorúbb ítéletet ezekkel a bitangokkal szemben és ez csak a halál büntetés lehet!”

Nyugalmat akarunk! — szól a KOKSZ. helyi csoportjának memorandumja melyet a Miniszter elnökhöz intéztek

Akariuk — folytatódik a levél, — hogy minden dolgozó megtalálja a békés otthonát, melyre mindenkor az illetékes közrendszert feltű gondal ügyel, hogy azt ne zavarja meg senki. Hiszük, hogy a tárgyilagos igazság létre hozza azt a közmegegyezést mely szükséges ahhoz, hogy zavartalanul folytathassuk mindennapi munkánkat melyet nemzetünk újjárásiában és a tisztességes mindennapi megkeresésében végzünk.

Kérjük Önt — Miniszter elnök úr! — hasson oda, hogy mindazokkal szembe kik nemzetünk ellen vétettek, a legnagyobb könyörtelenséggel járjanak el.

Tűrhetetlen — szól a medence dolgozóinak határozata, — hogy addig amíg a dolgozók építik az országot éhesen, rongyosan, inflációtól sújtva a múlt évben addig levitézlett tábornokok földjüket, megfosztott feudálisok összeesküdjének a demokrácia ellen.

De még tűrhetlenebb, hogy akadjon demokratikus párt amely fedőszóval szolgálhat a demokráciánk elleni összeesküvőknek.

Minden körülmények között és minden eszközzel és mindenkiel szemben megfogjuk védeni a Köztársaságot és annak ellenségait elfogjuk tiporni, mint a férgek!

Ez csak három levélből való idézet. Mind a három más társadalmi rétegből való de szellemük egy a demokrácia megvédése a fasiszták kiirtása. Táviratban, levélben fordult még példás megbüntetésért a Miniszterelnökhöz, belügyminiszterhez a szécsényi baloldali blokk, az acélgvár, bánya munkás-sága M.K.P. városi szervezete, mely mind követeli az összeesküvők legszigorúbb megbüntetését a halált.

— jós —

Tátra személykocsit, jó motorral kettő vagy négy bengeres csatleg gumik nélkül pontos leírás és ármegjelölés mellett vannak: Felföldy, Kocsakemét, Rákóczi ut 17-19

Gyarmati levél

Az Újoss kongresszus után néhány napig olyan volt a város, mint egy ember, akit pofonítottak. Egy darabig dermedten hallgatott, még a köpét is elfelejtette megtagadni, ahol elcsaltant a megérdemelt pofon. De azután szűkebb együttlérző körökben annál hangosabbra csapott a méltatlankodás. De azért eleinte vigyáztak, nehogy kiszűrődjön az a demokratikus rétegek fűléhez. Aztán a zárt ajtók mögötti pártfogóktól felbátorodva elhangzottak a közvélemény címére szánt nyilatkozatok is, a fegyelméleten is megról. Ez a közhangulat eluralkodott még a demokrácia középső frontján is. A reakció miazmáitól agyonfertőzött levegőben ez nem is csodálatos. Sőt természetes.

Sovány emberke jön velem szemben. E őre közben. Valami kisbivatalkok. Egy pinceszobában ismerkedünk össze a kiváltással. Akkor elkísért egy darabon és arról beszélt: mért nem lépett be a kommunista pártba. Haland zarából jóformán egy kukkot sem értettem. És miközben gyengesérem fityegő kabátgombomat forgatta, elhaladó ismerőseinek nagy kalapengéssel köszönetet Kalapengézésében volt valami alázatos bocsánatkérés, hogy egy kommunistaival szóbaáll.

Miután mint gyarmati típus keilően kitanulmányoztam, igyekeztem szabadulni tőle. De bucsuzóul még megnyugtatót, hogy nemokára közelni fog hozzánk, mert tanulmányozza „Marszkot.” Így mondta, ahogy leirtam.

Ma szintén találkoztam vele és megkérdeztem: Megtaolta-e már Marszkot?

— Abbahagytam felelte zordan. Nem vagyok hive az erőszaknak.

— Kár — mondtam nyomatékos hangszóval.

— Miért? — kérdezte meglepetten?

— Azt hittem — feleltem neki — hogy mint képzelt marxistát magammal vihetem mert utazom

— Hová kérdezte enyhén elpirulva?

— Moszkvába. Feleltem somoly képpel.

Fülig elvörösödve sarkonfordult és köszönés nélkül otthagzott.

Hazafele baktatva két parasztember csatlakozott hozzám. Együtt lakunk a pusztán. Azok közé tartoztak akik a reakció hatása alatt mindig valami „fordulattól féltek” Ezt gyakran kifejezésre is juttatták és hatáskura többen is állandóan tele voltak aggodalommal. Alig győztem bátorítani őket. A volt birtokosok előtt és a hivatalokban olyan alázatosan vételekedtek, mintha 1940 et írának. De most emelt fővel jöttek mellettem Hangjuk bátrabb volt és magabizóbb. Tudtam a változás okát de azért szerettem volna tőlük hallani, hát megkérdeztem:

— Bent voltak vasárnap az Újoss gyűlésen?

— Voltunk bizony felelték egyszerre és az egyik még hozzátette:

— De most már tudjuk, hogy a föld a miénk

A másik is rögtön bófogatva mondta rá:

Még pedig örökre

Igy itesszi egy demokratikus vasárnap demokratikus és a pusztá hét-köznapjait a munkanapot is

Fügvert Ferenc.

A szappanszükségletek fedezése érdekében 1947 ben havi 100 vagon szappant állítottuk elő. De még így is csak 4-5 millió ember, azaz Magyarország minden második lakosa kaphat havonta 25 deka szappant hátlónagi kiutalásra.

Lenin emlékünnepe

A MKP baglyasajjal pártszervezete jól sikerült Lenin-ünnepelet rendezett f. hó 21-én, a helybeli bánya kaszinó kulturtermében, zsufolt pad-sorok előtt. Müller Pál körzeti isk. felügyelő elvtárs nyitotta meg az ünnepelet és méltatta a nap jelentőségét. Majd Cserháti József tanító tartotta meg ünnepi beszédét. A pártszervezet titkára Szabó József alkalmi elbeszélést olvasott fel. Egy Ady és Majakovszkij verset mondott el még Müller Pál. Az ünnepelet kezdetén a magyar Himnuszt, befejezésékor pedig az Internacionálét énekelték el az elvtársak.

Pártnap előadók névsora:

1947. január 28-án

2 órakor Gépgyár: Kiss Lajos

Bányakastély: dr. Bara Károly

5 órakor Forgácstelep: Sándor János Somlyótelep: Egner Rezső

6 órakor Salgóbanya: Hovanyecz Béla Acélgvár: Boros Antal Rendőrség:

Bianár Sándor Városháza: Tószér Gyula Város I. körzet: Tátrai Pál

Úveggyár: Megyeházi Lajos Zagyvapfalva: Molnár Jenő.

Salgótarjáni Acélgvár dolgozói egy havi fizetésük 1/2 százalékát felajánolták a Magyar Kommunista Párt szervezeteinek gépjármű beszerzése céljaira.

Salgótarján kommunista szervezeteinek köszönetét tolmácsoljuk nemes elhatározásukért. Az Acélgvár dolgozói most is bebizonyították, hogy Pártunk célkitűzéseit jól felismerve, azok mielőbbi eléréséért hajlandók áldozatot vállalni.

Agrolux
gyökértápanyag
a háziasszonyok
JÓBARÁTAI

VILLVAGALÓ

Kapható Salgótarjánban:
Löwy Sándor vill. szaküzletben
Fő u'ca 96 sz.

Megjelent az
«Élet és Tudomány»
új száma.
Főbb tartalma:
30 milliárd rezgés másodpercenként.
Ketten a laboratóriumban.
Plasztikus filmszínbár.
Új Himalája expedíció.
Ára 60 fillér.
Ingyen mutatványszámot küld a kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rákóczi-ut 54.

„MUNKÁS SZÓ”
demokratikus hetilap.
Felelős szerkesztő: dr. VASS GYULA
Felelős kiadó: MEGYEHÁZY LAJOS
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-u. 45
Kérlek tite a címre küldd.
Nyomdai: Vágh Kálmán könyvnyomdája
Salgótarján, Fő-utca 64.